

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 163. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665832125488/facsimile.pdf> (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

efterhaanden kunde selv det mindste Udbrud af Carls umiddelbare Sind vække hendes Følsomhed.

Der horte saa lidt til at gøre ham glad, blot en lille Gave, saa ubetydelig en Overraskelse, den ringeste Gunst. Og naar han saa viste sin Glæde i alt dette pludselige og unotiverede, det næsten kaade, der var eiendommeligt for hans Væsen, som bestod af Udbrud, da kunde hun reise sig taus, gaa hen inod ham og betragte ham med et Smil — men hendes Øine var fulde af Taarer. Og hendes Stemme var blød som et Kærtegn, naar hun sagde til ham:

— Carl — hvor De dog er et Barn.

Hun vænnede sig at kærtegne ham. Overfor ham kom Æmhed af sig selv. Hundrede Gange greb han hendes Hænder, altid maatte han være hende legemlig nær. Deraf opstod lidt efter lidt den evindelige Nærhed, hvori de levede af hinanden: en drivende Trang hos hende til at give, hos ham til at indsuge med Sjæl og med Sanser — førte dem uimodstaaeligt sammen.

Ellen begyndte at gribe sig i uafbrudt at tænke paa ham. Hun smilede deraf. Men uden at gjøre sig Rede derfor, vogtede hun sig for ikke at tale formeget om Carl. Hun troede nok, hun havde gjort det i den sidste Tid.

Hun var heiler ikke mer ganske ens i sit Væsen, naar de var alene, og der var andre tilstede; undertiden, naar der var fremmede eller blot hendes Mand kom ind, kunde hun ignorere ham, være ganske